

SLOVENSKÁ REGINA LEGIONIS

1/2018

Občasník Máriinej légie

Proroctvá sú jasné a neomylné

Pokračujúce proroctvá: „Panna“, „Panna a Dieťa“, „Žena“, „Žena a Dieťa“, „Kráľovná sediacca po pravici Kráľa“ sústavne opakujú uistenie, že istá žena má byť podstatnou zložkou našej spásy. Aká budúcnosť sa jej tu predpovedá? Nie sú tie veľké veci, ktoré sa o nej dajú povedať, len nevyhnutným logickým dôsledkom? Sotva dokážeme pochopiť, aký presvedčivý, aký rozhodujúci dosah majú tieto proroctvá na Máriino miesto v kresťanskom náboženstve. Proroctvo je len

tieňom udalosti, ktorá má prísť; pohľadom, ktorý preniká časom namiesto priestoru; nejasným obrysom vzdialenej perspektívy. Proroctvo je nevyhnutne menej živé, menej jasné, menej reálne ako samotná skutočnosť, ktorú predpovedá. Musí však byť v súlade so skutočnosťou. Proroctvo, ktoré zobrazilo vykúpenie ako dielo vykonané spoločne Ženou a jej Dieťaťom, ako rozšľapávajú satanovu hlavu, by bolo v ostrom rozpore s uskutočneným vykúpením, v ktorom by už táto Žena

nemala vystupovať. Ak teda ide o pravdivé proroctvo a ak je spása celoživotným pôsobením vtelenia a smrti Ježiša Krista na rozvoj ľudskej duše, potom sa musí v kresťanskom poriadku popri Ježišovi vždy nachádzať aj Mária, nerozlučne s ním spojená v jeho diele spásy. Ako nová Eva, ktorá je od neho závislá, ale aj

preňho nevyhnutná – vskutku, nik iný než Prostrednica všetkých milostí, ako zhrňa Katolícka cirkev jej milostiplný úrad. Ak nám prorocký pohľad skutočne dáva nazrieť do Božej zeme, potom tí, ktorí Máriu umenšujú, sú tam cudzincami.

Aj zvestovanie poukazuje na jej kľúčové postavenie. Prichádza vyvrcholenie proroctiev: teraz sa splní to, na čo bola Mária od vekov predurčená. Rozjímajme o pôsobení milosrdného Božieho plánu, ktoré vzbudzuje úžas. V duchu sa zúčastníme na najväčšej mierovej konferencii, aká sa kedy konala. Je to mierová konferencia medzi Bohom a ľudstvom a volá sa Zvestovanie. Na tejto konferencii zastupuje Boha jeden z jeho najvyšších anjelov, zatiaľ čo ľudstvo reprezentuje tá, ktorej meno nesie Légia. Bola iba útlou devou, a predsa v ten deň od nej závisel osud celého ľudstva. Anjel priniesol ohromujúce posolstvo: navrhol jej Božie vtelenie. No neoznámil jej to ako hotovú vec. Jej slobodné rozhodnutie nebolo vystavené nátlaku, a tak v istom okamihu visel osud ľudstva na vlásku. Boh si vykúpenie vrúcne žela, ale v tejto záležitosti, podobne ako i vo všetkých závažných veciach v porovnaní s touto, nechcel obmedzovať slobodnú vôľu človeka. Táto Panna neprivilila zaraz, najprv položila otázku, na ktorú dostala odpoveď. Potom prišla odmlka, po ktorej vyslovila slová: „Nech sa mi stane podľa tvojho slova“ – tie slová, čo pritiahli Boha na zem a podpísali veľkú mierovú zmluvu s ľudstvom.

Z Príručky Máriinej légie

Vážení duchovní vodcovia!

Milí aktívni a modliaci sa členovia!

Milí priatelia Máriinej légie!

Po dni školenia nášho senátu o apoštoláte moslimov sa legiónári dozvedeli nasledovné: Títo ľudia – ide väčšinou o mladých mužov z rôznych krajín, ktorí k nám prišli ako utečenci, sú často otvorení pre radostnú zvesť, nehanbia sa čítať Sväté Písmo, nechajú sa dotýkať Ježišom a radi prijímajú zázračné medaile. Už pri príchode prvých utečencov do Rakúska nás povzbudzoval p. Florian Calice slovami: „Nemôžeme cestovať do týchto krajín, aby sme ľuďom priniesli Krista, tak oni prichádzajú k nám!“ Môžeme a máme im rozsvietiť toto svetlo, kto-

rým je sám Ježiš Kristus, aby ho mohli – ako mudrci od východu – hľadať a nájsť, aby sa potom mohli k nemu modliť. S nádejou, že sa naša misionárska horlivosť bude ďalej rozvíjať vás srdečne zdraví vaša

Elisabeth Ruepp

Prezidentka rakúskeho Senátu

Moje nasadenie na Ukrajine

Bolo to moje prvé PPC a odvážny skutok, nevedela som, čo ma čaká bez znalosti cudzích jazykov. S dôverou v Matku Božiu a v sestru Elisabeth a s dodávaním odvahy od ďalšieho legionára, ktorý sa už na Ukrajine na PPC zúčastnil, som sa do toho pustila. So spomínaným legionárom som absolvovala cestu a dobrodružstvo mohlo začať. Trochu neisto som nastúpila do lietadla, potom už bolo všetko v poriadku. Začal sa môj veľký zážitok. Za daždivého počasia nás odviezli z letiska do nášho prechodného bydliska s názvom Triumf srdca, ktorý sa nachádzal na okraji Kyjeva. Tam sme sa v kaplnke zúčastnili na slávení svätej omše. Ukrajinskí legionári potom pripravili večeru. Všetci legionári z okolia každodenne prichádzali, aby s nami raňajkovali a potom sa zúčastnili s nami na stretnutí prezídia a na apoštoláte. Varilo sa medzinárodne, raz ukrajinská a inokedy rakúska kuchyňa. Veľmi som sa potešila, keď mi oznámili, že budem chodiť na apoštolát v dvojici s jednou bývalou pôrodnou babou, s ktorou sme navštevovali hlavne miesta v okolí, na ktoré sme cestovali autobusom. Zázračné medaile sme navliekli na šnúrky a vešali sme ich potom ľuďom na krk, rozdávali sme texty modlitieb hlavne ortodoxným a neveriacim. Dva dni bol pri katolíckych kostoloch v centre Kyjeva postavený stolík s náboženským knihami. Vrcholom bola spoločná nedelňá svätá omša v dóme, kde bola predstavená Légia. Na záver sme hovorili so záujemcami. Ďalší apoštolát som uskutočnila s pánom Antonom, ktorý mi prekladal všetky rozhovory, takže som pri stretnutí prezídia mohla lepšie podať správu. Tak sme mali možnosť spoznať osudy mnohých ľudí. So sestrou Uršulou, ktorá vedela po anglicky, sme vykonávali apoštolát v parku pri jazere. Vôbec nebolo ťažké dať sa s ľuďmi do reči. Sestra Uršula mohla s jej angličtinou viesť dlhé rozhovory a ja som sa pri tom modlila. S niektorými ľuďmi sme sa modlili, mno-

hých sme potešovali alebo sme ich zahrnuli do našich modlitieb. Mnohé príbehy ľudí ma hlboko zasiahli.

Stále sa nám zdôrazňuje, že sa máme pri apoštolátoch správať skromne a pokorne ako Mária a stále sa jej pýtať, ako by to urobila ona. Spoločenstvo legionárov z Rakúska a Ukrajiny bolo jednoducho veľkolepé: pestro zmiešaná trochu rozličná hromada, ale každý pomáhal druhému, kde bolo treba.

Elfriede Mohr

Nové cesty k mládeži

Práca s mládežou bola pre Máriinu légii vždy naliehavo dôležitá. Stále čítame o zakladaní Nazaretských skupín a o vzniku prezidií mladých, aj keď sa zdá byť stále ťažšie nájsť mladých, ktorí by boli ochotní zaviazat' sa modliť a apoštolovať.

Čo teda máme robiť? Kde nájdeme dnešnú mládež? Aké kroky musí legionár podniknúť, aby našiel mladých ľudí, ktorí chcú od života viac než prácu, peniaze a dovolenku? V duchu si nás už predstavujeme vyzbrojených mobilom postávať v rôznych lokáloch, aby sme mohli hovoriť s mladými. S pivom v ruke hovoriť pri výčape o Ježišovi? Prečo nie, keď sa to tak pritrafí. Ale je to naozaj nová cesta, aby sme priviedli mladých ľudí k Ježišovi? Ja hovorím NIE. Pretože nová cesta k mládeži je zároveň stará. Ako legionári nadväzujú kontakty s nezúčastnenými, inovercami, kritikmi...? Ponúkajú priateľstvo a robia dobro. A tak pôsobia ako kvas v spoločnosti.

Pöllau

Sami sme to zažili v lete na stretnutí mládeže v Pöllau v Štajersku. Najskôr sme vybudovali informačný stánok, v ktorom pomáhali aj mladí legionári. Dvaja z nich pricestovali až z Vorarlberska. Po počiatkových nesmelých kontaktoch boli legionári čoskoro odvážnejší. Chodili vo dvojiciach do terénu, ponúkali informačný materiál o Légii a hovorili s mladými ľuďmi a kňazmi o Ježišovi a Márii. Niektorým mladým sme dávali tiež vyzývavú otázku: Čo

môžeš urobiť, aby bol Boh vo svete viac milovaný? Osobný kontakt je pri apoštoláte stále na prvom mieste. Je to najdôležitejšie ako začať rozhovor s každým a teda i s mladými.

Kútik pre Máriu vo fatimskom roku

Festival rakúskej mládeže „Key 2 Life Festival“, ktorý sa koná každoročne v Marcheggu v Dolnom Rakúsku, je pre mnohých mladých už pojmom. Počas štyroch dní v lete sa tu ozýva kresťanská hudba, konajú sa workshopy, ktoré vedú do hĺbky, slúžia sa sväté omše, na ktorých sú prítomné stovky mladých. Je tu každoročne pestrý a rôznorodý program pre mladých ľudí, či už sa len trochu zaujímajú o vieru, alebo sú už dlhšiu dobu v spoločenstve s Bohom, pre každého je tu niečo. Vzhľadom k stému jubileu Fatimy bol festival odovzdaný pod ochranu Máriinho Nepoškvrneného srdca. Preto tu mala mať zvláštne miesto a byť prítomná či už na vytlačenej programe, pri workshopoch alebo po prvýkrát tiež vo vlastnom kútiku na pôde festivalu. Miesto bolo vynikajúce, ešte bolo počuť hudbu jednotlivých skupín, ale tu už bolo celkom ticho. Pri vchode do legionárskeho stánku nás privítala sama Mária, s otvorenou náručou sošky legionárskeho oltára, pri ktorej boli legionári verne pripravení k rozhovorom. Vzadu na stene sa nachádzali krásne Máriine obrazy, pod nimi stolík s ružencami a literatúrou o viere a Márii a boli tu aj gauče, na ktoré sa mohli záujemcovia o rozhovor posadiť. Dni boli veľmi plodné. Niektorí návštevníci sa zaujímali o Légiiu, niektorí boli fascinovaní obrazmi na stene. Niektorí radi siahli po ruženci, niektorí si prišli len odpočinúť, prelistovať knihy, alebo sa medzi sebou pozhovárať. Skrátka bolo to úžasné.

Využiť všetky médiá

Rádio poskytuje vynikajúcu možnosť ako informovať o Máriinej légii a osloviť osamelých ľudí, aby nabrali odvahu zapojiť sa. Táto myšlienka nás presvedčila, aby sme zahájili s pomocou Matky

Božej, získavanie členov touto cestou. Poradila som sa o tomto úmysle s našimi mladými legionármi a s duchovným vodcom, ktorý ma poveril vedením tohto projektu.

Náš plán bol nasledovný: Chceli sme bližšie oboznámiť poslucháčov s priebehom schôdzky prezídia a tiež sme chceli hovoriť o pôvode a duchu Máriinej légie. Tento návrh sme predložili Senátu, ktorý nás vyzval, aby sme návrh prepracovali tak, aby pôsobil živšie. V našom prezídiu mladých sme mali veľa pekných zážitkov, a tak sme teda rozprávali o tom, prečo sme sa stali členmi Máriinej légie, čo všetko sme zažili pri plnení našich týždenných úloh a ako sa snažíme získavať nových členov.

Konečne bolo všetko pripravené a našu reláciu sme natočili v štúdiu v Amstetten. Táto propagácia posilnila predovšetkým naše prezídium mladých. Bola to pre nás veľká výzva a Matka Božia nás odmenila posilnením priateľstva a jednoty našich členov.

Z Rakúskej Reginy Legionis preložila Irena Fajmanová

Správy z vyššej rady, z rakúskeho Senátu za mesiac január 2018

1. Duchovný vodca Senátu Rakúsko, p. Florián Calice, povedal v Allokúcii: „Nestráčajme odvahu. Kde by sme boli bez Panny Márie? Nasadme svoje sily v apoštoláte a vzdelávajme sa. Myslime na Franka Duffa, ktorý napísal knižku „Môžeme byť svätí?“ Nespokojnosť je veľká prekážka. Tiež nespokojnosť s ľuďmi okolo nás, zvlášť s legionármi. To vedie k ostrým slovám, ktoré nemajú v Légii čo robiť. Takéto prípady ukazujú, že s nami osobne nie je niečo v poriadku.“

Duchovný vodca Senátu p. Florián Calice

2. Predstavenstvo Koncilu v Dubline srdečne poďakovalo za účasť na pohrebe korešpondenta Tommyho Mc Cabe. So svojou ťažkou chorobou žil niekoľko rokov aj keď pôvodne lekári odhadli jeho šancu na šesť mesiacov. Stačil dokončiť knihu zloženú z citátov Franka Duffa na každý deň, ktorá sa momentálne prekladá do

nemčiny. V budúcnosti by bolo veľmi dobré preložiť ju i do češtiny a slovenčiny.

3. V diskusii sa uvažovalo na tému: „Ako oslávime 100. výročie založenia Máriinej légie v roku 2021?“ Zvíťazil návrh, v ktorom sa hovorí, že bude zorganizovaná trojdňová spoločná akcia všetkých legionárov vo Viedni. Legionári vo veľkom množstve zaplavia Viedeň, budú uskutočňovať veľký apoštolát s úmyslom: „Spolu s Pannou Máriou zachraňovať duše.“

4. Správu z Ukrajiny z Ľvova, podával brat Helmuth Hager z Dolného Rakúska. V tejto krajine sa Légii darí, pôsobia tam už traja korešpondenti. V júni tam bude usporiadaná „Letná škola.“ Senát bude preplácať legionárom cestovné, lebo vzdialenosti jednotlivých miest sú veľké a ľudia nemajú toľko finančných prostriedkov.

5. 21. januára sme si pripomenuli narodenie Alfonza Lambeho, ktorý sa narodil v roku 1932. Senát prosí všetkých legionárov, aby sa stále v prezídiách, kúriách a komíciach zaoberali životom a dielom Franka Duffa, Edel Mary Quinnovej a Alfonza Lambeho. Sú to naše príklady. Máme sa i naďalej modliť za ich blahorečenie. Je potrebný zázrak uzdravenia.

6. Zúčastnila som sa na trojdňovej „Zimnej škole“ Máriinej légie vo Vöcklabrucku. Tiež som sa zúčastnila na „Zimnej škole“ v Brne.“ Ďakujem všetkým legionárom, ktorí prišli do Brna z Čiech, Moravy a zo Slovenska. Ďakujem tiež Komíciu Olomouc a Kúrii Brno za výbornú organizáciu celého podujatia. Mali sme tu možnosť počuť hlboké svedectvá o láske Panny Márie k nám – jej legionárom.

Milí legionári, nezabudnite prosím, že to najdôležitejšie pre každého legionára je týždenné stretnutie prezídia. Tým preukážeme úctu našej Nebeskej Matke a svojim bližným.

So srdečným pozdravom Ave Mária, sestra Vilemína

Zimná škola Brno 2018

V dňoch 2. a 3. februára 2018 sa v Brne konala už 24. Zimná škola Máriinej légie. Na pozvanie legionárov z Moravy, sme sa zúčastnili na tomto podujatí aj my legionári zo Slovenska, konkrétne z Kúrie Trnava. Rozhodli sme sa cestovať do Brna štyria. Po príchode na Grohovu ulicu sme sa ubytovali v Cirkevnom domove mládeže. O 19,00 hodine sme sa spolu s domácimi legionármi stretli v spoločenskej miestnosti na prízemí. S radosťou sme sa stretli s legionármi z Čiech, Moravy a Rakúska. Bolo to veľmi milé stretnutie. Každý z nás niečo povedal o svojich skúsenostiach s apoštolátmi, ktoré vykonáva, takže sme sa mohli navzájom povzbudiť v našej činnosti. Legionári z Brna pripravili aj malé agapé a pohostili nás rôznymi dobrotami. Na záver sme sa spoločne pomodlili Tesseru a posvätný ruženec. Na druhý deň začal program v kostole Svätej rodiny legionárskymi modlitbami, posvätným ružencom a svätou omšou. Po raňajkách sme si vypočuli dve prednášky od Ing.

Františka Valdštýna zamerané na tému – Panna Mária ochrankyňa Brna a Olomouca pri napadnutí Švédmi. Po obede nasledovala ďalšia prednáška na tému Znamenie kríža, ktorú nám priblížil duchovný vodca Komícia Olomouc, vdp. František Dobeš. Po prednáške sme ešte mali možnosť zúčastniť sa na adorácii v kostole, kde sme dostali aj sviatostné požehnanie a po srdečnej rozlúčke sme sa rozišli. Autobus z Brna do Trnavy mal však odchod z Brna až o pár hodín, tak sa nás ujala jedna Legionárka z Brna – pani Anna, ktorá nás sprevádzala po meste, kde sme si pozreli niekoľko kostolov. Kostol Sv. Jakuba, Kostol sv. Márie Magdalény, do ktorého interiéru sme sa nedostali, lebo bol momentálne zatvorený a zaviedla nás aj na Petrov, ktorý sa týči na vrchu nad Brnom. Boli sme sestry Anne zato nesmierne vďační. Domov sme sa vrátili naplnení mnohými hlbokými dojmami a s úmyslom zúčastniť sa i na ďalšej zimnej škole.

Príspevky do časopisu posielajte na adresu: julka.sevcikova@gmail.com